

वा० रा०

॥ १७७ ॥

व्यवस्यत व्यवस्यत निश्चितवानित्यर्थः ॥ ३२ ॥ सुघोरः घोरचित्तः ॥ ३३ ॥ किञ्चिदेवहतं तदेवहत्वा तत्र तस्मिन्काले इयंवास्तवसीताहतेतिमृषैवदर्शितं तदिदंशत्रूणा
मप्रियकरंरूपं वस्तु आत्मनःप्रियं तथ्यमेवकरिष्ये ॥ ३४ ॥ यदेवमतोवैदेहीमिति ॥ क्षत्रबंधुं वस्तुतोऽक्षत्रियं ॥ ३५ ॥ विमलांबरवर्चसं निर्मलाकाशकांति ॥ ३६ ॥

सपुत्रवधसंतप्तः क्रूरः क्रोधवशंगतः ॥ समीक्ष्य रावणो बुद्ध्यासीतां हंतुं व्यवस्यत ॥ ३२ ॥ प्रत्यवेक्ष्य तु तामाक्षः सुघोरो घोरदर्शनः ॥ दीनो दी
नस्वरान्सर्वान् स्तानुवाच निशाचरान् ॥ ३३ ॥ माययाममवत्सेन वंचनार्थं वनौकसां ॥ किञ्चिदेवहतं तत्र सीतेयमिति दर्शितं ॥ ३४ ॥ तदि
दं तथ्यमेवाहं करिष्ये प्रियमात्मनः ॥ वैदेहीनाशयिष्यामि क्षत्रबंधुमनुव्रतां ॥ इत्येवमुक्त्वा सचिवान् स्वङ्गमाशु परामृशत् ॥ ३५ ॥ उद्धृत्य
गुणसंपन्नं विमलांबरवर्चसं ॥ निष्पपात सवेगेन सभार्यः सचिवैर्वृतः ॥ ३६ ॥ रावणः पुत्रशोकेन भृशमाकुलचेतनः ॥ संक्रुद्धः खड्गमादा
य सहसा यत्र मैथिली ॥ ३७ ॥ व्रजंतं राक्षसं प्रेक्ष्य सिंहनादं विचुक्रुशुः ॥ ऊचुश्चान्योन्यमालिङ्ग्य संक्रुद्धं प्रेक्ष्य राक्षसं ॥ ३८ ॥ अद्यैनं तां
वुभौ हृत्वा भ्रातरौ प्रव्यथिष्यतः ॥ लोकपालाह चित्त्वारः क्रुद्धेनानेन निर्जिताः ॥ बहवः शत्रवश्चान्ये संयुगेष्वभिपातिताः ॥ ३९ ॥ त्रिषु लोके
पुरत्नानि भुंक्ते आहृत्य रावणः ॥ विक्रमे च वले चैव नास्त्यस्य सदृशो भुवि ॥ ४० ॥ तेषां संजल्पमानानां नाम शोकवनि कांगतां ॥ अभिदुद्रा
व वैदेहीं रावणः क्रोधमूर्छितः ॥ ४१ ॥ वार्यमाणः सुसंक्रुद्धः सुहृद्भिर्हितबुद्धिभिः ॥ अभ्यधावत संक्रुद्धः खेग्रहोरोहिणीमिव ॥ ४२ ॥ मै
थिलीरक्ष्यमाणा तुराक्षसीभिरनिदिता ॥ ददर्श राक्षसं क्रुद्धं निस्त्रिंशवर्धारिणं ॥ ४३ ॥ तं निशम्य स निस्त्रिंशं व्यथिता जनकात्मजा ॥ नि
वार्यमाणं बहुशः सुहृद्भिरनिवर्तिनं ॥ ४४ ॥

यत्र मैथिली तत्र निष्पपात ॥ ३७ ॥ सिंहनादं विचुक्रुशुः ॥ तद्रूपं क्रोशं कृतवन्तः सचिवा इति शेषः ॥

॥ ३८ ॥ तेषां सिंहनादप्रवृत्तौ कारणमाहाद्यैनमिति ॥ ३९ ॥ आहृत्य रत्नानि भुंक्ते ॥ ४० ॥ अशोकवनि कांगतां वैदेहीमभिदुद्राव ॥ ४१ ॥ यहः कुजादिः ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ निवार्यमाणमप्यनिवर्तिनं ॥ अनुवर्तिनमिति पाठेभिमुखमागच्छंतं ॥ ४४ ॥

यु० कां०

॥ १७७ ॥